

Сукенка

Ірина Цілик

То є шмата до підлоги,
Що була сукенкою.
Гумаки натерли ноги,
Злипся рот цукеркою.
Жовтень пахне жовтим джазом
І вином з корицею.
Як не випестить одразу,
То віддасть сторицею.
День дощить. В пухнастий шалик
Душу позакутую.
Труїть сад мене із шалу
Ніжною цикутою.
Я бреду в блакитній манці.
Мокре серце гупає
У гугнявій лихоманці,
Збувшись шкаралупи. Є
Стюжка в тім старечім саду,
Миршава, а вивела
До весільного посаду
Мое серце. Вицвіла
Сукня? То прийдеться ліпша!
Фе — злиттю з підлогами.
Пахне осінь сім'ям вірша
Й потенційно — злогами...